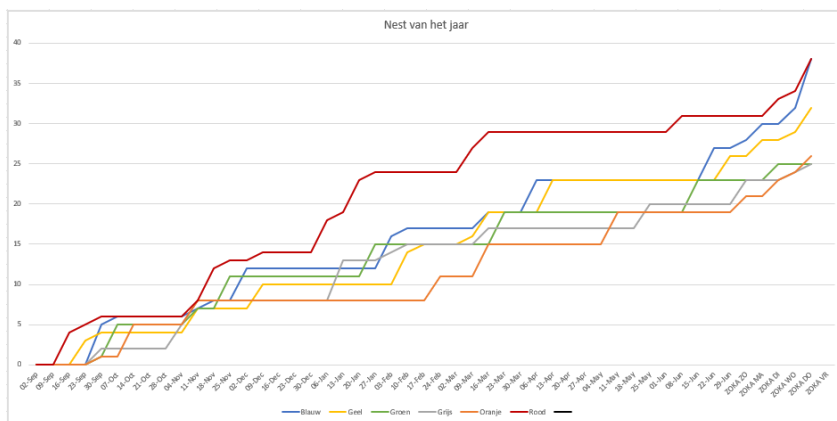

Nest van het jaar

Op deze laatste kampdag is de strijd om 'Nest van het jaar' nog in volle gang. Sterker nog, op moment van schrijven en lezen staan nest Rood en Blauw met een gelijke stand bovenaan. In de grafiek is te zien hoe de verschillende nesten gepresteerd hebben door dit scoutingjaar heen. De grote voorsprong die nest Rood heeft opgebouwd, is dit zomerkamp vernietigd door nest Blauw met grote inzet bij corvee en het aanvullen van het logboek. Wij zijn erg benieuwd welk nest de

beker mee naar huis zal nemen. De volledige stand is als volgt: Rood - 38 punten
Blauw - 38 punten
Geel - 32 punten
Oranje - 26 punten
Groen - 25 punten
Grijs - 25 punten

De verhalen van Ruben & Tobias

MAMMOETEN!!!!!!

Woensdag ochtend. We gingen in de ochtend ochtendgymnastiek doen. We gingen eerst alleen maar saaie dingen doen, maar daarna riep Niels **MAMOET OP MARTIJN!!!!** Groetjes Ruben & Tobias

:) :) :) *het kamp is leuk (tot nu toe)*

Het Kamp Is Leuk (tot nu toe) leuke dingen: van alles en nog wat (MARSHMALLOWS ROOSTEREN) stomme dingen: tot nu toe alleen het vele wandelen Groetjes Ruben & Tobias

de welpen hebben lekker geslapen

dus in de avond gingen we slapen. maar de ochtend was een nachtmerrie, want de bevers waren heel druk dus iedereen werd wakker en er was 4 keer een leiding gekomen. dus heel lekker geslapen

vlag zoeken 🇳🇱 🇷🇺

Het was moeilijk om de vlaggen 🇳🇱 🇷🇺 te zoeken maar toen werdt er 2 keer ge vloten en moesten we naar Niels en die gaf ons een tip. Hij zij dat het in de buurt van de auto's is. We zochten en zochten en toen vindt iemand de welpen vlag 🇳🇱 🇷🇺 en even later de bever vlag 🇳🇱 🇷🇺. De groeten van Adam 😊

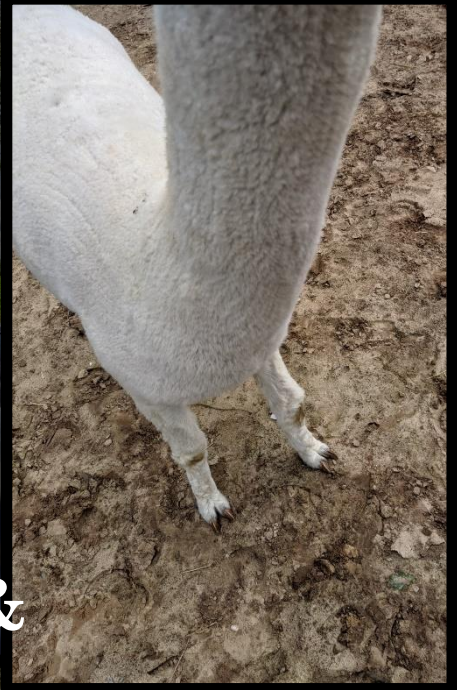
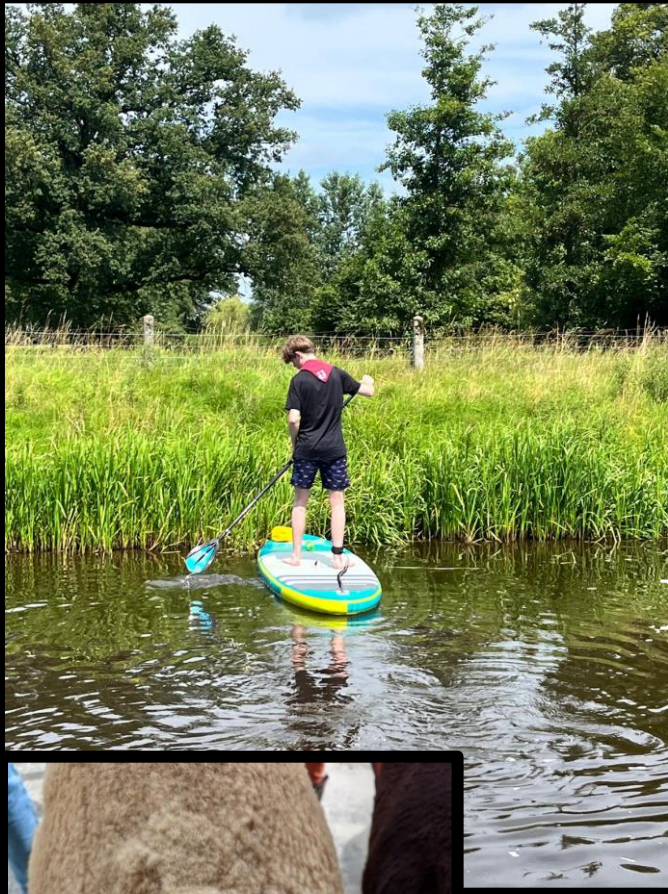

Wij hebben iets gedaan!

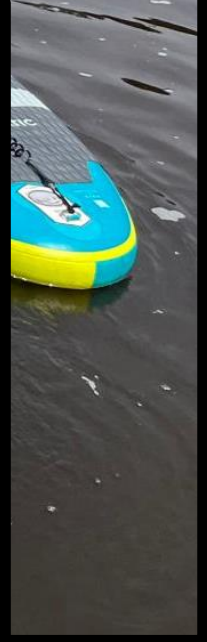
Je gaat het niet geloven maar R.S.A. Heeft iets productiefs gedaan. Dan vraag je natuurlijk af wat we hebben gedaan. Wij hebben een ommetje gemaakt van 35 km in maar liefst 7 uur. Het begonnen ergens in Haaksbergen in de buurt van een soort beschermt natuur gebied. Hier moesten we om heen lopen wat zorgt er voor dat onze route door een weilanden en een eng bos ging maar dat hebben we getrotseerd als of het niks was. Toen moesten we door Duitsland richten rekken, maar we hadden geen info over hoe de precies route was er was namelijk een gat in de kaart. We hebben een beetje op gevoel het onbekende getrotseerd. Toen we in Rekken waren ging de progressie nog steeds met een mooi tempo door. Het volgende drop waar we door heen moesten was Zwilbroek. Koen en ik(Gijs) dachten dat we er 1,5 uur over zouden doen, helaas werd dit snel 2,5 uur door een overschatting van onze eigen tempo. Toen kwamen in de grote stad Zwolle (Het was een nog groter gat dan Aalten) in de buurt van Groenlo. Hier hebben Koen en ik om een uur of 3 's nachts bij een huis met grote ramen even de wc gebruikt. We moesten stil zijn in het huis wat boven sliepen mensen. Toen we eenmaal onze benodigheden hadden gedaan gingen we natuurlijk verder. Ons humeur ging helaas wel langzamer hand naar beneden en we moesten nog 3 uur lopen. Sinds het begin hadden we ook al last van mist maar toen we uit Zwolle liepen was het zeker het dichtst. Dat was vooral vervelend voor het kaart lezen wat punten herken werd bijna onmogelijk. Toen kwamen bij de backstage in gangen van de zwarte cross, we moesten nog 2 uur lopen maar het waren zeker de zwaarste uren. Bij de zwarte cross reedt er telkens een politie auto langs, verassend genoeg gingen ze geen vragen aan ons stellen. Ze deden alleen het raampje naar beneden en zeiden hallo. Toen we langs het hele trein van de cross waren kwamen we aan in het dorpje vragender en moesten we nog 1,5 uur. Nu werd het echt heel zwaar. Ik kan het alleen beschrijven als hel op aarde. Mijn tenen, voeten, kuiten en bovenbenen waren in een traumatische staat. Maar we moesten door geen tijd voor pauze want we zaten in de final stretch. Een half uur voor dat er op de kamp locatie aan kwamen ging Koen een beetje klagen van au au mijn voeten en benen doen zeer laten we even pauze houden. Maar dat laat ik me niet gebeuren ik heb tegen Koen gezegd dat als we nu pauze houden we er voor 6 uur 's morgens er niet zijn en dat was ons goal. En toen waren we op de locatie en waren we dood.

Explaca's & Subplorers

uno flip

Adam Tieme, Iwan, Keden, Conar, Kil en Siem hebben sammen uno flip gedaan. Dat was erg leuk maar toen stopte Siem. Toen stopte we en deden we een ander potje. en ik ging een artikel schrijven over uno flip. De groeten van Adam, DOEI 🤪 !

duitsland niet blij

wij gaan in de avond gas smokkelen in de avond in duitsland om 22:30 gaan wij naar duitsland en ik weet niet hoe we daar komen

HELP (Scouts)

ONZE VLAG IS VERDWENEN!! HHHHEEELLLLLPPPPPPPPPP!!!!

Verhaal in foto

Niet alle artikelen in deze krant heeft per sé tekst nodig, want sommige foto's zeggen al genoeg.

Mobiele Eenheid

Drie uur weg in drie minuten

Rara, wie is dit?

Dit vat de hele week samen

Bijna kerstmis, alleen de lampjes missen

Moedernatuur op de vlucht!

Het is zaterdag, de dag van aankomst op het scoutingterrein in Aalten. Een dag die in het teken staat van het opbouwen van het kampement. Het bepalen van de locaties van slaap-, verblijf- en activiteitententen is grotendeels een organisch proces. Er zijn wel wat vaste factoren te benoemen als; draaiing van de zon, de afstand die men moet lopen voor een variëteit aan dingen; wc, koffie, koffie, eten, etc. en of er nog speelveld overblijft. De onderstaande foto toont een resultaat.

Figuur 1 - Links: tent 'Amerikaan' , rechts: tent 'Hypercamp'.

Het opvallende aan dit beeld is de tweede kleinere 'Hypercamp' tent, naast de kolossale 'Amerikaan' tent. Na het opbouwen van de 'Amerikaan' tent ontstond er al snel een rij van potentiële tentbewoners die een plekje zochten. In een mum van tijd zat de tent zo vol met mensen dat het wel hèèl gezellig werd. Uiteindelijk is er toch maar het idee gevat om er een tweede tent bij te zetten, de 'Hypercamp'. De schrijver van dit artikel lag in de laatst genoemde 'Hypercamp' tent. Aan het eind van de dag zitten beide tenten vol met scoutsleiding, fourage en explorerbegeleiding. [*Vervolg op de volgende pagina.*]

2 dagen later...

Maandagnacht, een dag in de maand juli in het jaar 2024, iets wat voor menig mens voelt als lente maar inmiddels eigenlijk zomer had moeten zijn. Het was zo'n klam en vochtige lentedag, badend van het zweet, al woelend in de slaapzak. Menig tentbewoner balanceerde op het koord; tussen de verademing van het openritsen van de slaapzak en het buitenhouden van de intimiteit zoekende geleedpotigen.

Dinsdagochtend werd ik wakker met een opmerking van naburige tentbewoner Irene** 'gadverdamme! er ligt een naaktslak in je bed'. Geen zalvende woorden, iets waar je wel ophoopt in de vroege ochtend. Iets waarvan ik weet, dat ze daar wél op oefent. Rechtop zittend in mijn slaapzak, verscheen het in de ochtendzon; een glinsterend slijmerige zilverkleurige konkelend spoor over mijn slaapzak. Aangezien een gemiddeld mens zo'n 25 keer per nacht in zijn slaap draait, kunnen we vaststellen dat de kans dat de naaktslak het had overleefd zeer gering zou zijn. Een primaire reactie kwam naar boven glibberen; 'gewoon laten liggen dat matje, misschien trekt het vanzelf wel weg'.

Figuur 2 - geplaveide naaktslak

Dit is wellicht het juiste moment om de juiste vaktermen te introduceren. De naaktslak, in de volksmond wordt het vaak uitgesproken als 'nakedslèèck'. De visuele beschrijving is terug te brengen naar; een treurige slijmerige kruipende keutel van iemand die niet voldoende vezels heeft gegeten. [*Vervolg op de volgende pagina*].

Ergens in de loop van de ochtend kwam ik er niet meer onderuit, met het vooruitzicht van een warme dag doemde bij mij al snel het beeld op van de mogelijk apocalyptische gevolgen; een naaktslak die als een inktvlek uiteen smelt tussen de naden van mijn matje. Schoonmaken dan maar; de dode naaktslak met een roestige schaar tussen de naden van het matje uit gebonjourd en volgens met gele una en een schuursponsje schrobben. Het resultaat was matig.

Dinsdagochtend

Dinsdagnacht, een minder warme nacht, wel zo klam en vochtig. Inmiddels hadden we ook een nieuwe tentbewoner genaamd JJ**. In de vroege ochtend trok JJ voortvarend zijn witte gypsen aan.

Figuur 3 - schoen JJ

Figuur 5 - Naaktslaksel op een grote teen, linker sok

In een diepte interview gaf hij aan dat een ‘natte’ sensatie aan zijn linkervoet ervaarde. Een gevoel wat hem niet lekker zat, eenmaal van de ‘Hypercamp’ tent

Figuur 6 - verblijfskoepeltent

naar de verblijfskoepeltent gelopen te zijn, trok hij zijn schoen uit. Met het terugtrekken van zijn voet uit de schoen flabberde er ook een naaktslak uit zijn schoen. De slijmerige bruine vlek op zijn sok bij zijn grote teen beschreef duidelijk het gebrek aan de ruimte tussen de grote teen en de binnenkant van zijn schoen. Mogelijke conclusie, het zijn taaie beesten; bedaad maar opgelucht kroop het de vrije verlichte zuurstofrijke wereld weer in. *[Vervolg op de volgende pagina.]*

Meest aannemelijke oorzaak

Na het tweede incident begin je toch te denken, zit hier niet meer achter? Na enkele uren vanuit de verblijfskoepeltent voor me uit te hebben gestaart, viel het kwartje. De tenten, beter gezegd de bewoners van de eerder genoemde tenten. Het staat al alom bekend dat de bewoners van de ‘Amerikaan’ tent een kakafonie van geluiden produceerde. Dat een gemiddelde nacht bestaat uit klanken van krakende matjes, snurkende, resonerende, vastlopende, fermenterende en piepende mensen. Het geheel klinkt als een pijporgel, waarbij de tent de orgelkas is, de bewoners de windvoorziening zijn met veel valse lucht. En bij het gebrek aan een organist alle registers maar opengetrokken worden.

Het contrast kan dan ook niet groter, de ‘Hypercamp’ tent is definitie van sereniteit. De oase van rust die uitgaat van het kleine zandkleurige katoenen paradijs is onuitputtelijk. Het grote contrast is ook moedernatuur te oren gekomen. De geleedpotigen en naaktslakken sloegen dan ook massaal op de vlucht van de ‘Amerikaan’ tent. De bestemming mag duidelijk zijn, het is bijna triest dat maar twee naaktslakken het beloofde land hebben bereikt. Bijna.

*** dit is geen gefingeerde naam.*

**** verfrissend, dit artikel is zoals gewoonlijk **niet** tot stand gekomen in samenwerking met AI.*

Dropping explorers

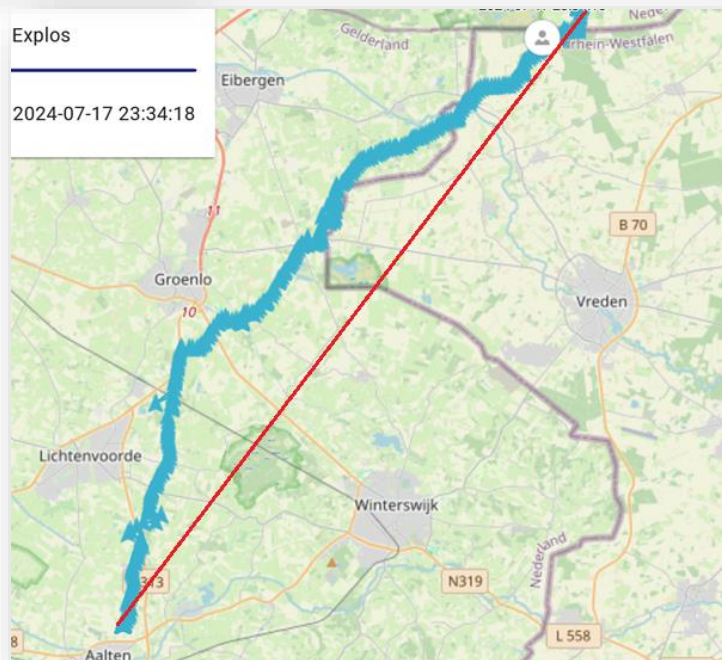
Het kampprogramma van de explorers bevat twee droppings. Een kleine dropping die dinsdagnacht plaats moest vinden. En een grotere dropping zou donderdagnacht plaatsvinden. De kleine dropping ging niet door, Gijs had een kramp verzamelt tijdens het zwemmen eerder die dag. En dat trok maar matig weg.

Op de vraag ‘hoeveel km willen jullie lopen tijdens de grote dropping?’ werd geantwoord; ‘25km hemelsbreed’. Het resultaat was 11 uitgeprinte A4-tjes aan topografische kaart die samengevoegd het volledige wandel terrein omvat. Met een GPS volgsysteem, een digitaal kompas app op een smartphone zonder internet, 2 oranjes hesjes, een rugzak met eten (zakken drop) en drinken (11 pakjes) stonden de explorers te glimmen van enthousiasme.

De uitgeprinte topografische kaart beslaat enkel Nederland en dus niet Duitsland. De door de begeleiding bedachte dropplek ligt bij Siberië in buurt van

Haaksbergen. Het is dan ook geen toeval dat de droplocatie in het verre oosten van Nederland ligt. Op het moment dat je een rechte lijn zou trekken tussen de

droplocatie en het kampterrein, zou je door Duitsland moeten zonder nauwkeurige topografische kaart en enkel een kompas. Een leuke extra uitdaging, vindt de begeleiding.

Figuur 4 - blauw: gelopen route, rood: rechte lijn tussen droplocatie en kampterrein

Het resultaat:

- Gelopen afstand: 35.38km.
- Begonnen met lopen rond 22:30u.
- Aankomst rond 05:55u.

Netjes!

0.5 foto's van de leiding